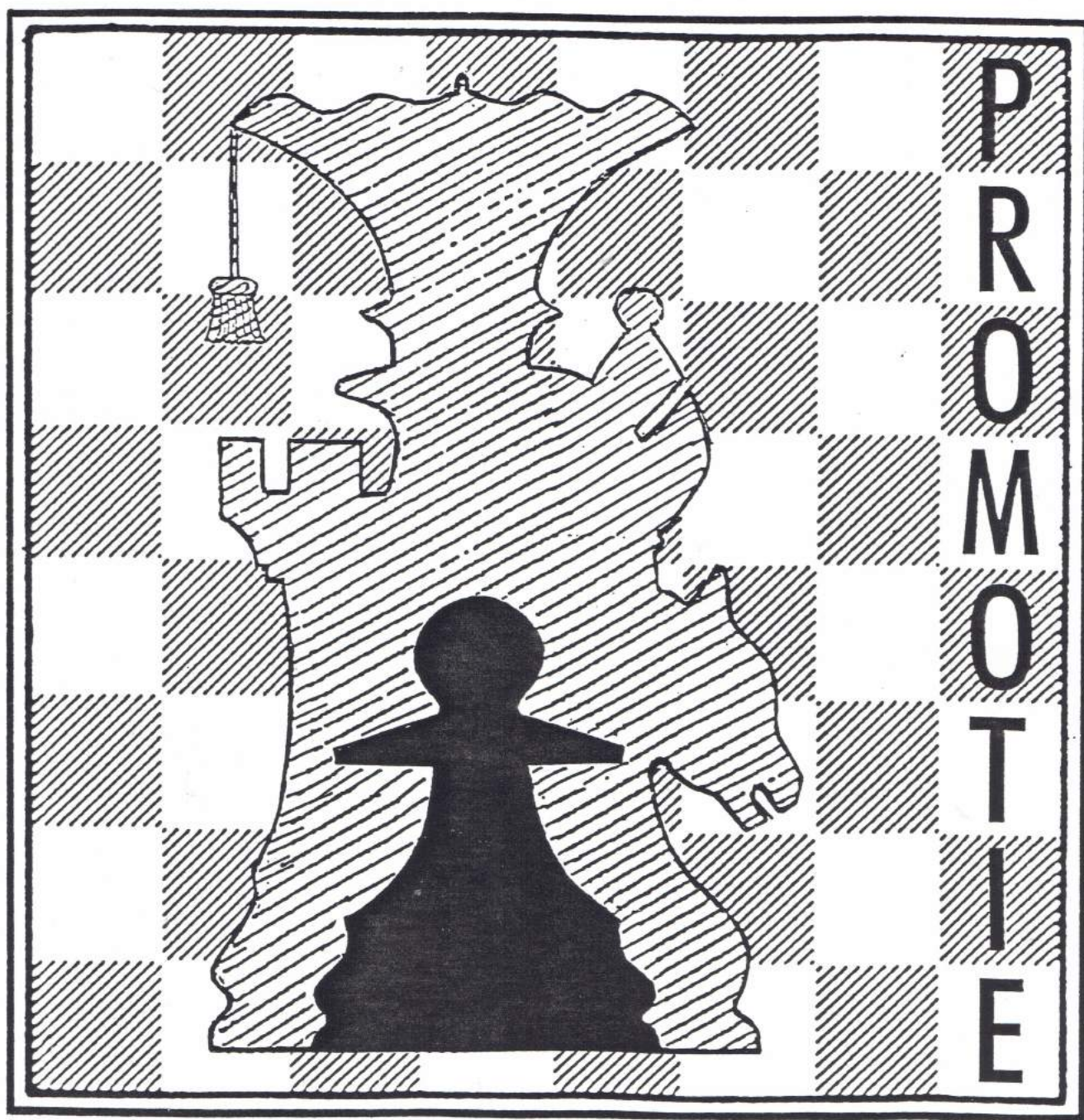

schaakvereniging

p r o m o t i e

jaargang 41-5

ZOETERMEER

---S.V. PROMOTIE

Clubgebouw:	Wijkcentrum De Leyens	419596
	Van 't Hoffplein 1	
Voorzitter:	H. Breuker, Hoekerkade 31,	316090
Secretaris:	O. Berger, Penninghove 21,	210932
Penning	G. Swart, Vivaldirode 19,	214121
meester:	Postrekening No. 2405362	
	[Jaarcontributie: senioren (20 t/m 64 jr) f170; junioren (16 t/m 19 jr) en veteranen (65+) f120; aspiranten (t/m 15 jr) f85; (bij meer aspiranten uit een gezin reductie.)]	
Wedstrijdleader intern:		
	G. Eggink, van Reesstraat 36, Den Haag	070-3838381
Wedstrijdleader extern:		
	F.M. Martens, Kaagkade 2,	312343
Jeugdcommissie:		
	C. Schoon (jeugdleader), Gooiland 1,	211471
	J. Veldhuizen (externe comp.), Vletkade 34,	416170
	H. Buiten (interne comp.), Dr. A. Schweitzer- laan 31, Benthuisen	316292
	M. van Staden (lessen), Nervilijn 14,	422210
Algemeen adjunct:		
	J.W. Meijer, Hoekerkade 89,	413367
Redactie: J.W. Meijer		413367
	M. Nepveu	169981

---INHOUD

1. Een saai jaar?	Gerhard Eggink
3. Promotie naar tweede klasse KNSB	Frans Martens
8. Hans Meijer snelschaakkampioen	Gerhard Eggink
9. Het Gerucht	Hans Meijer
10. Frank de Hoog wint rapid-toernooi	Gerhard Eggink
11. Doctor doceert: XVII. Combinaties	Manuel Nepveu
18. De Woestijn	Hans Meijer
19. Koffiedik-kijkerij	Manuel Nepveu
22. Schaak-Ode	Henk Breugem
23. De wegen van het tweede	Nico Peerdeman
28. "Ik houd van elitaire uitspraken!"	Jack Duijvestein
30. Ledenbestand "Promotie"	Gerard Swart
31. E. Kuipers weer Nederlands kampioen	Streekblad
32. Denksportkampioenschap	Wendel Wijks
34. Epiloog	Henk Breugem
35. Jeugdschaken	Herman Buiten
37. Schaken in Rosmalen en Poeldijk	Mildo van Staden
41. Schaakexamens Promotie	Mildo van Staden
42. Promotie Jeugdschaaktoernooi	Jan Veldhuizen
46. HSB Jeugdcompetitie	Jan Veldhuizen
50. Kalender schaakevenementen	Jan Veldhuizen

---REDAKTIONEEL

Voor u ligt het nieuwe nummer van het clubblad. Boordevol feiten, meningen, speculaties en bespiegelingen. Misschien is er wat minder schaakvoer dan gebruikelijk, maar u wordt schadeloos gesteld via veel taalkundig geweld. De redactie.

EEN SAAI JAAR ?

In andere sporten heeft men het nog wel eens over een saai jaar als een club alles wint wat er maar te winnen valt. Ongenaakbaar, heet dat dan, en het wordt alleen maar interessant als deze "Grote Kampioen" een keer verslagen wordt. Zo zou dit jaar ook voor velen een saai jaar moeten zijn. Immers: extern won Promotie bijna alles wat er maar te winnen was (een skore van zes kampioenen en twee tweede plaatsen uit acht tallen: zie het stukje van onze wedstrijd-leider extern).

En daar komt nog bij dat de interne competitie van Promotie eigenlijk helemaal niet spannend was. Sterker zelfs, hij was erg saai, want Bernard Bannink werd ongenaakbaar kampioen: alleen in de tweede en derde ronde stond hij niet als eerste op de ranglijst. In de overige ronden was hij eigenlijk alleen maar bezig om zijn voorsprong uit te breiden door alle concurrenten achter elkaar te verslaan.

Dus, moet de conclusie luiden dat dit een saai seizoen was ?

Ik dacht het niet. Want we hebben weer heel wat meegemaakt dit seizoen, anders dan andere jaren. Zo was er het nieuwe competitie-reglement, waardoor we in een groep speelden en je soms tegen volslagen vreemden speelde. Zo was er de luisterrijke viering van het 40-jarig jubileum met een Gambiet-toernooi en een simultaan van (nu grootmeester) Loek van Wely. Zo was er (bijna) iedere week een bulletin. Zo waren er de externe overwinningen, die niet altijd van een leien dakje gingen (wie is de ontsnappingen van Niels Veldhuizen voor het derde en Ben Zee voor het zesde al vergeten?), en de daarbij behorende vraag welk tal het eerst zou uitglijden, zo was er weer het jaarlijkse oliebollentoernooi, het Rapid-schaaktoernooi, het Snelschaakkampioenschap en dan nu het Open Toernooi.

Een saai seizoen? Ik dacht het niet.

Natuurlijk, het was weer zoals altijd: iedere dinsdagavond dezelfde gezichten (steeds meer gedurende dit seizoen), iedere dinsdag weer schaken, iedere dinsdag weer van dezelfde spelers horen dat ze het NU gaan maken (wat ze overigens nooit doen), of dat ze NU van stijl zijn veranderd (wat ze ook nooit doen), of dat ze de tegenstander NU toch wel eens even in gaan maken (wat ze ook nooit doen), of dat ze NU een pionnetje hebben geofferd voor een winnende aanval (die nooit doorslaat), of dat ze NU natuurlijk veel te laag staan op de ranglijst, maar dat ze STRAKS.....

Een saai seizoen? Ik dacht het niet. Veel sukses in het Open Toernooi (The Swiss Promotion Open).

Gerhard Eggink

"...Wat ik zeg wordt dus beslist niet door een grote begaafdheid gedragen of door een bijzondere autoriteit. Iedereen kan het gewoon voor zichzelf bedenken..." (J.H. Donner, 1982)

Definitieve eindranglijst interne competitie Promotie 1992-1993

Plts	Spelersnaam	Score	Plts	Spelersnaam	Score
1	B. Bannink	2812	43	C. Schoon	1195
2	M. Nepveu	2024	44	R. Thoutenhoofd	1173
3	E. Kuipers	1980	45	J.L. Dogterom	1158
4	H. Noordhoek	1978	46	H. van der Wijk	1155
5	J. Kalkwijk	1951	47	F. van Slooten	1101
6	W. Broekman	1932	48	E. Hageman	1094
7	G. Eggink	1829	49	R.P. Karsdorp	1046
8	H. Tan	1804	50	F. Martens	1041
9	J. Duijvesteijn	1801	51	L. Hak	1030
10	J.H. Blankespoor	1727	52	H. Breuker	998
11	H. Boerkamp	1723	53	F.W. Boersma	988
12	F. Hoorweg	1675	54	T. Smit	986
13	J. Grims	1669	55	Ma. van Staden	970
14	W. Wijks	1668	56	P. Cuijpers	967
15	N. Peerdeman	1650	57	D. Boer	921
16	J. Veldhuizen	1625	58	J. Bij de Vaate	884
17	H. Breugem	1596	59	P.J.H. Tromp	854
18	N. Veldhuizen	1578	60	G. Swart	852
19	H. Luitjes	1573	61	G. van der Harst	815
20	A. Wassenaar	1552	62	G. van Ginkel	809
21	J. Lipka	1537	63	E. Muilwijk	797
22	R. Perluka	1519	64	A. Prein	762
23	F. Glasbergen	1470	65	A. van Zuilen	737
24	P. Briggeman	1469	66	J. Kieven	723
25	G. Toxopeus	1455	67	J. Vossepoele	716
26	H. Kuipers	1430	68	P.E. den Blaauwen	693
27	Mi. van Staden	1415	69	N. Koolen	692
28	E. Perluka	1395	70	G. van der Burg	691
29	J. Stoop	1373	71	R. de Vries	688
30	D. van Nies	1363	72	S. Vloemans	670
31	R. Matai	1357	73	G.E. Pribnow	574
32	L. de Vries	1356	74	R.W. Bal	537
33	R. Vanheusden	1326	75	L. Breugem	509
34	H. Buiten	1306	76	J. Vermeulen	* 494
35	J. Hagoort	1292	77	W. van den Bosch	487
36	J. van de Berg	1284	78	Az. Rahman	* 453
37	H. Smienk	1227	79	E. Trommel	430
38	S. Bakker	1222	80	L. van de Meeberg	359
39	B. van de Graaf	1218	81	Al. Rahman	* 345
40	H. Knops	1211	82	Mw. D Pronk-Yaiapong	* 338
41	B. Zee	1199	83	J. van der Ploeg	253
42	O. Berger	1198			

- N.B.
- Alle puntentotalen zijn afgerond op gehele getallen;
 - Deze stand is tot stand gekomen na de volgende arbitrages:
H.van der Wijk - J.Kalkwijk $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$; J.Grims - J.Veldhuizen $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$;
E.Perluka - H.Buiten 1-0; L.de Vries - R.Vanheusden $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$;
E.Kuipers - H.Boerkamp 1-0; J.Grims - E.Perluka 1-0;
R.Perluka - H.Luitjes 0-1.

PROMOTIE NAAR TWEDE KLASSE KNSB

Ongetwijfeld zijn de resultaten in de externe competitie het seizoen 92/93 in de clubgeschiedenis een unicum. Zes kampioenschappen en twee tweede plaatsen op acht teams! Vier ploegen zelfs zonder enig puntverlies. Het HSB-archief is te weinig toegankelijk om à la John Frederikstad uit te zoeken of dit een record is voor het HSB-Guinness boek. Maar de competitieleider van de HSB noemde het in het HSB-mededelingenblad voor enkele als tweede geëindigde teams niet voor niets 'pech dat zij dit jaar bij een Promotieteam waren ingedeeld'.

Dagenlang heb ik mijn hersens gepijnigd om een geschikte kop boven dit stuk te vinden (heeft U trouwens wel eens op de inmiddels befaamde koppen van ons onvolprezen wekelijkse bulletin gelet? Ook dat kwam steeds meer in de ban van de externe competitie). Formidabel, eclatant of andere superlatieven opnemen? Eraan herinneren dat ons jongste jeugdteam (Promotie 8) als eerste in de HSB een

Schakers Promotie 1 kampioen derde klasse

ZOETERMEER – Het eerste team van schaakvereniging Promotie is afgelopen week al in de voorlaatste competitieronde kampioen van de derde klasse C van de KNSB geworden. Met nog één ronde te spelen is Promotie met maar liefst vier matchpunten voorsprong onbereikbaar geworden voor zijn rivalen. Promotie heerste in zijn klasse vanaf de eerste wedstrijddag met welhaast dictatoriale trekjes. Alle tot nu toe gespeelde 8 wedstrijden werden met ruim verschil gewonnen, behalve de tweede, waarin aan De Amstel uit Uithoorn een gelijkspel moest worden toegestaan. Afgelopen zaterdag werd de laatst overgebleven concurrent Zeist na een enerverende strijd verslagen met 4½-3½.

Vooraf was duidelijk dat Promotie aan een gelijkspel voldoende zou hebben voor promotie naar de tweede klasse. Al vrij snel kwam Nepveu in een Franse partij remise overeen met zijn tegenstander. Hoorweg zette zijn partij heel scherp op maar raakte de goede weg kwijt en verloor. Teamleider Broekman zette Promotie weer in het rechte spoor door zijn stelling bij elke zet te verbeteren tot zijn opponent het niet meer zag

zitten. Noordhoek won kort daarop op overtuigende wijze nadat hij vanuit de opening al in het voordeel was.

Toen Wassenaar daarop remise overeenkwam werd het 3-2 voor Promotie en leek een overwinning voor het grijpen. Tot schrik van alle Promotiefans gaf Meijer echter een gewonnen stelling weg waarmee het bereiken van het kampioenschap in deze wedstrijd plotseling allemaal nog wel eens behoorlijk moeilijk zou kunnen worden. Maar een uur later maakte eerste bordspeler Bannink aan alle onzekerheid een eind door zijn tegenstander tot opgave te dwingen. Kuipers tenslotte stelde de zege met een remise veilig nadat hij lange tijd moeilijk had gestaan.

Promotie 1 geeft met dit kampioenschap extra cachet aan het veertigjarig bestaan van de vereniging. In dit jaar lijkt een record aantal Promotieteams kampioen te gaan worden. Van de acht teams die spelen in de nationale of Haagse schaakbond zijn er inmiddels drie kampioen (waarvan twee jeugdteams) en hebben vier ploegen nog uitstekende kansen op het kampioenschap, waarmee een nationaal record gevestigd zou worden.

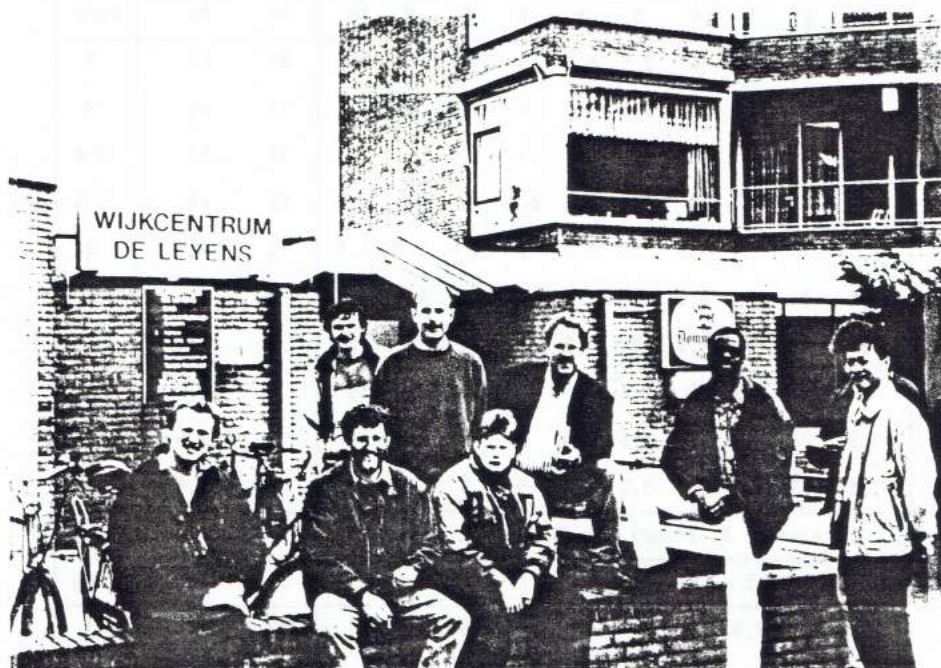
kampioenschap in de wacht sleepte? De 100 % van Hielke Kuipers, Chris Schoon en Franke Boersma memoreren? Een heel mooi moment speelde zich af in Den Haag bij GONA, waar Esther Perluka in 10 zetten een soort zeekadettenmatje afleverde in de 3e klasse HSB (nou ja, de tegenstander kon ook nog zijn dame voor een paard geven). Hartverwarmend was de aanwezigheid van nagenoeg het hele eerste in Rijswijk om het tweede in de beslissende wedstrijd van het seizoen moreel te steunen (bespeurde ik daar zowaar clubliefde bij onze schakers? Bravo!). Zes uit acht is ook een prachtkop, maar U ziet waar ik uiteindelijk voor heb gekozen.

Het motto voor volgend seizoen is glashelder: *consolideren*. Hoewel, ik moet toegeven: zo'n seizoen smaakt naar meer.

Bij zo'n succesvol seizoen lijkt een minpuntje helaas onvermijdelijk: door een technisch mankement aan de apparatuur heb ik de plannen om elk kampioensteam een staatsieportret ter beschikking te stellen jammer genoeg moeten laten varen.

Promotie 1: Naar de 2e
klasse KNSB!

Het eerste stelde het kampioenschap al veilig in de voorlaatste wedstrijd van het seizoen, tegen Zeist. In het kader is een artikeltje afgedrukt over het behalen van het kampioenschap. Eindelijk, na enkele jaren steeds dichterbij te zijn gekomen, is de lang verbeide promotie naar de tweede

Met 2 invallers op weg naar Nieuwendam (24-4-1993)

klasse KNSB dan voor elkaar. Grote klasse, heren. Dat het kampioenschap al binnen was, was overigens maar goed ook. In de laatste match van het seizoen, tegen 'Angstgegner' Nieuwendam, werd vervolgens verloren. Dat lag beslist niet aan de twee invallers, want die scoorden samen $1\frac{1}{2}$ punt. Maar de zaak werd door een aantal 'routiniers' misschien wat relaxter opgenomen dan nodig is voor een overwinning op een ploeg van het niveau van Nieuwendam. Wie zal het hen kwalijk durven nemen? Fraaie persoonlijke scores waren er voor Eelco Kuipers (7,5 uit 9! aan bord 4) en Bernard Bannink (6 uit 8 aan bord 1), Willem Broekman (6 uit 8) en Manuel Nepveu ($6\frac{1}{2}$ uit 9). Ik waag mij tot slot aan een voorspelling: Promotie 1 eindigt volgend jaar tenminste als een goede middenmoter in de tweede klasse van de KNSB. De eindstand:

Nr	Promotie 1										KNSB 3C		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	MP	BP	Rang
1 Promotie	*	3	4,5	4	5	6,5	5,5	5	5,5	5	15	44	1
2 Nieuwendam	5	*	3,5	5	5	4	4,5	5	2,5	4,5	13	39	2
3 Zeist	3,5	4,5	*	5,5	3,5	4	5	5	5	4	12	40	3
4 De Amstel	4	3	2,5	*	3,5	5	4,5	5,5	5,5	6	11	39,5	4
5 Tal 2	3	3	4,5	4,5	*	4	3	4	4,5	6	10	36,5	5
6 De Uil	1,5	4	4	3	4	*	5,5	3,5	2,5	6,5	7	34,5	6
7 MEMO.2	2,5	3,5	3	3,5	5	2,5	*	4,5	4	5,5	7	34	7
8 LSG 3	3	3	3	2,5	4	4,5	3,5	*	5	4,5	7	33	8
9 Philid. 2	2,5	5,5	3	2,5	3,5	5,5	4	3	*	4	6	33,5	9
10 VHS 2	3	3,5	4	2	2	1,5	2,5	3,5	4	*	2	26	10

Promotie 2: 'Maar tweede'

Promotie 2 versloeg in de zevende ronde Scheve Toren 2 en stuurde in de achtste ronde Collectief met een 6-2 nederlaag naar huis. Aangezien Rijswijk inmiddels van Schaakmat verloor kende de competitie een prachtige apotheose: in de laatste ronde moesten de beide koplopers in het onderlinge duel uitmaken wie de sterkste was dit seizoen. Beiden stonden op 13 uit 8, Rijswijk met een bordpuntje meer.

Promotie 2													HSB Promotieklasse		
Nr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	* MP	BP	Rang		
1 Rijswijk 1	*	6,5	4,5	4	2,5	6,5	5	6	6,5	5,5	15	47	1		
2 Promotie 2	1,5	*	5	3	5,5	6	4	5,5	6	4,5	13	41	2		
3 HSV 1	3,5	3	*	5	6	5	5	4,5	4	4	12	40	3-4		
4 Sch.Toren1	4	5	3	*	2,5	4,5	6,5	4	6	4,5	12	40	3-4		
5 Schaakmat1	5,5	2,5	2	5,5	*	5,5	3	5,5	5,5	4,5	12	39,5	5		
6 Collect. 1	1,5	2	3	3,5	2,5	*	4,5	5	4,5	4,5	8	31	6		
7 Ooievaar 2	3	4	3	1,5	5	3,5	*	4	4	5	7	33	7		
8 RHC 1	2	2,5	3,5	4	2,5	3	4	*	4	5	5	30,5	8		
9 Sch.Toren2	1,5	2	4	2	2,5	3,5	4	4	*	6	5	29,5	9		
10 SIO 1	2,5	3,5	4	3,5	3,5	3,5	3	3	2	*	1	28,5	10		
Promotie 3 jeugd) HSB 2C															
Nr	1	2	3	4	5	6	7	8			MP	BP	Rang		
1 GONA 1	*	4,5	2,5	5	5,5	5	4,5	6			12	33	1		
2 Promotie 3	3,5	*	4	7	6,5	4	6,5	4,5			10	36	2		
3 Botwinnik2	5,5	4	*	5	3,5	5,5	2,5	4			8	30	3		
4 Pomar 2	3	1	3	*	4	5	4,5	5,5			7	26	4		
5 Revanche 1	2,5	1,5	4,5	4	*	4	5	4			7	25,5	5		
6 Rijswijk 3	3	4	2,5	3	4	*	4,5	4			5	25	6		
7 Ha.Toren 2	3,5	1,5	5,5	3,5	3	3,5	*	4,5			4	25	7		
8 Ooievaar 5	2	3,5	4	2,5	4	4	3,5	*			3	23,5	8		

In de fraaie ambiance van de Rijswijkse speellocatie moest Promotie 2 -onder het toezien van vele Promotietoeschouwers- in Rijswijk 1 zijn meerdere erkennen, dat daarmee naar de KNSB promoveert. De uiteindelijke grote nederlaag (6½-1½) was geflatteerd, omdat enkele Promotiespelers remisestellingen toch probeerden te winnen toen Rijswijk eenmaal voor stond. Maar na afloop betwistte niemand dat de sterkste gewonnen had. Aldus werd het tweede 'maar tweede'. Jack Duivesteijn scoorde 6½ punt in 9 partijen.

Promotie 3: 'Maar tweede'

Het eerste jeugdteam manifesteerde zich na de aarzelende competitie start met de 7-1 zege op Pomar 2 toch als titelkandidaat. Maar GONA 1 bleef in de onderlinge wedstrijd -in de voorlaatste competitieronde- Promotie 3 met 4½-3½ de baas en werd daarmee ook meteen kampioen. Daar veranderde de overwinning van Promotie 3 en de nederlaag van GONA in de laatste ronde niets meer aan. Zo werd ook het derde 'maar tweede'. Niels Veldhuizen behaalde 5,5 uit 7, in het voetspoor gevolgd door Hamilcar Knops en Roeland Thoutenhoofd, beiden met 5 uit 7.

Promotie 4: Onbetwist terug naar de 1e klasse

Promotie 4 werd met de maximale score van 12 uit 6 onbetwist kampioen. Alle tegenstanders werden stuk voor stuk aan de zegekar gebonden. Het vierde behaalde een gemiddelde score van nagenoeg 6-2 per match, in een sterke poule in de 2e klasse van de HSB, waar de sterkte van bijvoorbeeld Botwinnik 1 en RHC 2 niet onderschat moet worden. Hiermee werd de vergissing van het seizoen 91/92, degradatie van 1e naar 2e, op niet mis te verstane wijze goed gemaakt. In de laatste wedstrijd verspeelde Max Toxopeus zijn 100 % score, op het moment dat de kampioensvlag al gehesen was, en bleef zo steken op 5 uit 6.

Promotie 4 HSB 2B										MP	BP	Rang
Nr	1	2	3	4	5	6	7	8				
1 Promotie 4	*	4,5	4,5	5,5	6,5	5,5	7,5			12	34	1
2 RHC 2	3,5	*	5,5	4,5	6	4	5			9	28,5	2
3 Botwinnik1	3,5	2,5	*	6	7	8	6,5			8	33,5	3
4 Ooievaar 3	2,5	3,5	2	*	6,5	4,5	5,5			6	24,5	4
5 LSC 2	1,5	2	1	1,5	*	4	4,5			3	14,5	5
6 Sch.Toren4	2,5	4	0	3,5	4	*	3,5			2	17,5	6
7 Vogelwijk1	0,5	3	1,5	2,5	3,5	4,5	*			2	15,5	7
8 Prometh. 2	teruggetrokken											

Promotie 5 (jeugd) HSB 3D										MP	BP	Rang
Nr	1	2	3	4	5	6	7					
1 Promotie 5	*	4,5	6	5	4,5	5	6			12	31	1
2 Arena 1	3,5	*	5,5	6	4,5	5	6			10	30,5	2
3 Corbulo 2	2	2,5	*	4,5	5	5,5	7			8	26,5	3
4 GONA 2	3	2	3,5	*	4,5	7	5			6	25	4
5 RSC 2	3,5	3,5	3	3,5	*	7	5,5			4	26	5
6 Botwinnik4	3	3	2,5	1	1	*	6			2	16,5	6
7 SHGP 4	2	2	1	3	2,5	2	*			0	12,5	7

Promotie 5: Zeekadettenmatjes, lokzetten, kop- en staartstukken en kampioen.

Het tweede jeugdteam heeft -vrolijk en vrijuit spelend- maar met o zulke gevaarlijke combinaties en finesses alle wedstrijden in klasse 3D van de HSB gewonnen. De moderne leermethoden zijn duidelijk besteed aan deze jongelieden, want ze weten goed hoe ze matjes, vorkjes, kop- en staartstukken, lokzetten, blokkades, magneten en hoe dat al meer mag heten, moeten plaatsen. Dat heb ik zelf van nabij kunnen waarnemen in Den Haag. Voorzitter Breuker en penningmeester Swart behoeften dit seizoen eigenlijk slechts met de auto te rijden (al moet gezegd dat zij ook de smaak van goede scores te pakken hadden), de jeugd verzorgde de rest. Met overwinningen op GONA 2 en Corbulo 2 werd het kampioenschap in de laatste ronden veilig gesteld. Hielke Kuipers bereikte een perfecte 6 uit 6 (en dan tel ik zijn succesvolle invalbeurt in het vierde niet mee), op de voet gevolgd door Esther Perluka met 5½ uit 6 en Eddo Hageman met 5 uit 6.

Promotie 6: Toch echte tijger

In clubblad 41-4 plakte ik op het zesde het etiket 'papieren tijger'. Op dat moment wees alles er ook op dat dit team voor het derde achtereenvolgende jaar promotie zou gaan missen. Maar de spelers hebben hebben mijn uitspraken ondebeldinnig gelogenstraft. Na de miraculeuze ontsnapping van Ben Zee bij Botwinnik 3 moest Promotie 6 niet alleen steeds winnen maar ook op jacht naar bordpunten om het al uitgespeelde Belgisch Park 2 te achterhalen en voorbij te streven. Deze opzet slaagde door ruime overwinningen op Centrum 3 en Arena 2. Ik ben benieuwd hoe scherp de tanden van deze tijger in de tweede klasse zullen blijken te zijn. Ben Zee scoorde 4 uit 5.

Promotie 7: Elke wedstrijd minstens 5½ punt scoren blijkt ruim voldoende

Bobby Fischer 1 moest al in de eerste ronde tegen Promotie 7 en verloor. Achteraf was daarmee het pleit al beslecht in klasse 4A van de HSB, want de jeugd van Bobby Fischer ontpopte zich in de loop van de competitie toch nog als

de belangrijkste rivaal in deze poule. Het zevende won vijf van de zes wedstrijden met $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$. Ook de laatste wedstrijd tegen de Haagse Toren 4 was deze uitslag het mikpunt, maar dit doel werd uiteindelijk met 7-1 ruim voorbijgeschoten (foei!). Zo werd Promotie 7 zonder enig puntverlies kampioen. Franke Boersma scoorde 100% (6 uit 6), John Kieven 4,5 uit 5 en teamcaptain Rudy Matai 5 uit 6.

Promotie 8: Eerste HSB-kampioen in 92/93

De jeugd van Promotie 8 werd -zonder puntverlies- de eerste kampioen van de HSB in het seizoen 92/93. In klasse 4C van de HSB was nog maar weinig spanning toen Promotie 8 medekanshebber Vodopi 1 uit Voorburg al halverwege de competitie geklopt had. Vooral de thuiszege op de luidruchtige studenten van Paris in de voorlaatste ronde maakte op mij indruk. Chris Schoon gaf als jeugdleider met een 100% score (6 uit 6) het goede voorbeeld, Jan-Chris Nierstrasz deed met $5\frac{1}{2}$ uit 6 nauwelijks voor hem onder.

Promotie 6							HSB 3B			
Nr	1	2	3	4	5	6	MP	BP	Rang	
1 Promotie 6	*	4	6,5	4,5	6	6	9	27	1	
2 Belg.Park2	4	*	5,5	4,5	7	5	9	26	2	
3 Centrum 3	1,5	2,5	*	3	6	5,5	4	18,5	3	
4 Botwinnik3	3,5	3,5	5	*	4	2	3	18	4	
5 Arena 2	2	1	2	4	*	6,5	3	15,5	5	
6 Ooievaar 6	2	3	2,5	6	1,5	*	2	15	6	

Promotie 7								HSB 4A		
Nr	1	2	3	4	5	6	7	MP	BP	Rang
1 Promotie 7	*	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	7	12	34,5	1
2 B.Fischer1	2,5	*	6	5,5	5	4,5	7	10	30,5	2
3 Velo 2	2,5	2	*	6	4	6,5	7,5	7	28,5	3
4 RSC 3	2,5	2,5	2	*	4,5	4,5	7,5	6	23,5	4
5 Centrum 4	2,5	3	4	3,5	*	5,5	5,5	5	24	5
6 Vogelwijk2	2,5	3,5	1,5	3,5	2,5	*	4,5	2	18	6
7 Ha.Toren 4	1	1	0,5	0,5	2,5	3,5	*	0	9	7

Promotie 8 (jeugd)								HSB 4C		
Nr	1	2	3	4	5	6	7	MP	BP	Rang
1 Promotie 8	*	6	5,5	4,5	4,5	4,5	7	12	32	1
2 Vodopi 1	2	*	5,5	4	7	5,5	5	9	29	2
3 Rijswijk 5	2,5	2,5	*	4	4,5	5,5	5,5	7	24,5	3
4 Centrum 5	3,5	4	4	*	5	3,5	5	6	25	4
5 Corbulo 4	3,5	1	3,5	3	*	4	7	3	22	5
6 En Pass. 2	3,5	2,5	2,5	4,5	4	*	3	3	20	6
7 Paris 3	1	3	2,5	3	1	5	*	2	15,5	7

Een overzicht van de persoonlijke resultaten en enkele andere statistieken over de externe competitie 92/93 zullen apart beschikbaar komen, tegelijk met het uitnodigingsformulier voor het nieuwe seizoen. Hulde aan alle deelnemers aan de externe competitie. Dank ook aan alle chauffeurs. Het bestuur is tevens bijzonder erkentelijk voor de inzet van de teamcaptains en de wedstrijdleiders. Een betere beloning voor al dit werk dan de eclatante resultaten in het afgelopen succesvolle seizoen lijkt me nauwelijks denkbaar.

Frans Martens, wedstrijdleider extern

HANS MEIJER SNELSCHAAKKAMPIOEN

Na afloop van het toernooi braken de speculaties los. Zou hij zich het hele jaar gespaard hebben voor alleen deze avond? Zou hij iedereen zand in de ogen hebben willen strooien? Zou hij...? Hoe dan ook, Hans Meijer werd de onverwachte nieuwe snelschaakkampioen van onze vereniging. En dat na een jaar 'onthouding'. Voor Eelco Kuipers, die in de finale verslagen werd, was het al het tweede achtereenvolgende jaar dat hij tweede werd. Was vorig jaar Sander Blok te sterk, dit jaar was het Hans Meijer. Wellicht volgend jaar?

In de vijf groepen waarin de voorronden dit jaar werden gespeeld was om 20.15 uur de strijd begonnen om de titel. Na verwoede strijd waren de groepswinnaars bekend: in Groep A haalde Bernard Bannink 9 uit 9, gevolgd door Harry Boerkamp met 7. In groep B won Eelco Kuipers met 8½ uit 9, verrassend gevolgd door Sven Bakker met 8. Groep C was een prooi voor Hans Meijer met 8 uit 9, gevolgd door Willem Broekman met 7½. Groep D werd gezamenlijk gewonnen door Jan Kalkwijk, Manuel Nepveu en Arjen Wassenaar met 8 uit 9, terwijl groep E werd gewonnen door J. Bij de Vaate met 8 uit 9, gevolgd door Jan Grims met 7½ en Henk Noordhoek met 7. En daarmee zijn ook direkt de schakers genoemd die toetraden tot de twee parallel-finalegroepen. Illustere snelschakers als Henk Luitjes, Jan Blankespoor, Stoop, Tan, Nico Peerdeman, Wendell Wijks en Gerhard Eggink waren voor 22.00 uur al gesneuveld.

In de twee parallel-finalegroepen was de strijd zwaar: in de eerste groep won Hans Meijer alle partijen; achter elkaar werden Kalkwijk, Noordhoek, Bannink, Bakker en Grims tot wanhoop gedreven. Bernard, de enige speler die in de voorronden 100% had gescoord, bleef zelfs geheel buiten de prijzen. In de tweede parallel-finalegroep won Eelco Kuipers van Boerkamp, Broekman en Bij de Vaate; twee remises tegen Wassenaar en Nepveu waren genoeg om als eerste te eindigen.

De finale die tot slot werd gespeeld tussen Eelco Kuipers en Hans Meijer had een zeer spannend verloop: de eerste partij werd gewonnen door Eelco na een grote fout van Hans, maar in de tweede partij kwam Hans overtuigend terug en maakte gelijk, zodat een verlenging nodig was. Ook deze derde partij werd overtuigend door Hans gewonnen, zodat hij de nieuwe snelschaakkampioen van Promotie werd.

Ook in de overige finalegroepen werd natuurlijk ook weer fel om de punten gestreden; de prijswinnaars van alle finalegroepen waren:

groep 1A: 1.J.Meijer (5/5); 2.H.Noordhoek (3/5);
 groep 1B: 1.E.Kuipers (4/5); 2.A.Wassenaar (3½/5);
 groep 3 : 1.G.Eggink (4/5); 2.J.Blankespoor (3/5);
 groep 4 : 1.J.Duijvesteijn (3½/5); 2.R.Perluka (3/5);
 groep 5 : 1.H.Knops (5/5); 2.H.van der Wijk (4/5);
 groep 6 : 1.P.Briggeman (5/6); 2.N.Peerdeman (5/6);
 groep 7 : 1.R.Vanheusden (4½/5); 2.R.Karsdorp (3½/5);
 groep 8 : 1.F.Martens (5½/6); 2.Ma.van Staden (4½/6).

Gerhard Eggink

HET GERUCHT

Er moest orde op zaken gesteld worden. Steeds hardnekkiger deed het gerucht de ronde dat ik het niet meer zou kunnen. Een paar keer was ik in het vierde uur in slaap gevallen, net op het moment dat ik beslissend toe kon slaan. Ik zou wat vaker met de jongens op de club moeten komen oefenen werd me zo links en rechts voorzichtig te verstaan gegeven. Voorzichtig? Alle respect werd zo langzamerhand uit het oog verloren.

De wedstrijdleader intern, Eggink, belde op. Of ik mijn oordeel kon vellen over een paar afgebroken partijen. Gelukkig. Toch nog iemand die een ieders plaats onder de zon op zijn juiste waarde weet te schatten. Ik denk niet dat hij ooit Nepveu gebeld heeft met zo'n vraag. Ik moet toch eens vragen in wiens oordeel de wedstrijdleader intern vertrouwen heeft. Zou Broekman erbij zijn? Of Noordhoek? En passant informeerde hij of ik met het snelschaakkampioenschap van de club mee wilde doen. Ik zegde tot zijn grote tevredenheid toe. Dit kampioenschap leek mij een uitstekende gelegenheid om op de club mijn gezicht weer eens te laten zien. Zorgen maakte ik mij eigenlijk niet. De laatste keer dat ik op de clubavond ging kijken keek ik nogal op van de interne pikorde, ik bedoel natuurlijk de interne ranglijst. Bannink stond zoals te verwachten was op kop, Nepveu was tweede en Noordhoek derde. Ik vroeg nog aan de wedstrijdleader intern of zijn computer zich soms vergist had. Hij zei van niet, maar ik vertrouw het niet. Zou Eggink soms door Nepveu en Noordhoek ergens mee gechanteed worden? Heeft Nepveu niet eens iets over een schandknaap geschreven? En het staat mij bij dat Noordhoek bij het schrijven van het computerprogramma voor de interne ranglijst geassisteerd heeft. Dit lijkt geen zuivere koffie. Onze voorzitter moet dit maar eens tot op de bodem toe uit laten zoeken.

Op de avond van het snelschaakkampioenschap voelde ik mij uitstekend. In de voorronde trof ik negen schakers waarvan Broekman en Tan de beide andere gegadigden voor de eerste twee plaatsen waren. Ik plaatste mij als eerste (zeven keer winst en remises tegen H. Kuipers en Broekman). Broekman werd tweede. Dit resultaat verwonderde nog weinigen. Maar daarna werd het na iedere winstpartij wat stiller in de zaal. Achtereenvolgens werden Kalkwijk (Meraner), Noordhoek (Italiaans), Bannink (Dameloperspel), Bakker (Nimzo-Indisch) en Grims (Scandinavisch) opgebracht. 'Hoe is dit mogelijk?' kon ik op vele gezichten lezen. Het zou nog stiller worden. Nadat de eerste (verlies) en tweede (winst) partij tegen Eelco Kuipers nogal abrupt geëindigd waren gebeurde het volgende.

J.W. Meijer - E. Kuipers (snelschaak; 5 min pp)

1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.c3! Pf6 4.e5 Pd5 5.d4 cd4 5.cd4 e6 6.a3!
(Uit 'The c3 Sicilian' van Gary Lane.) d6 7.Ld3 de5 8.de5 Le7
9.0-0 Ld7 10.Pd2 a6 11.De2 Tc8 12.Pe4 h6 13.Td1 Dc7 14.Pg3 b5
15.Ld2 g6 16.Tc1 Db6 17.De4 b4! 18.a4 0-0 19.Lh6 Td8 20.Dg4
Le8 21.Ph5 Lf8 22.Lf8 Kf8 23.Pf6 Pf6 (Pe5!) 24.ef6 Da5 25.Pg5
Td3 26.Dh4! Pe7 27.Dh8 Pg8 28.Ph7 mat.

Hans Meijer.

FRANK DE HOOG WINT RAPID-TOERNOOI

Na een spannende strijd werd het 3e open Promotie Rapidschaaktoernooi, dat zaterdag 3 april werd verspeeld, gewonnen door Frank de Hoog. Zijn score van 6 uit 7 in een veld van 54 schaakliefhebbers was weliswaar gelijk aan die van de nummer 2, A. Schuytemaker, maar op basis van weerstandspunten won Frank de Hoog, die bij Bloemendaal speelt maar in Zoetermeer woont, de eerste prijs. Derde werd A. Grutter uit Enschede, de vierde prijs was voor Henk Noordhoek, die daarmee de beste schaker van Promotie was; de vijfde prijs tenslotte was voor Linda Jap van het Leidse LSG.

De strijd om de eerste plaats was gedurende het gehele vlekkeloos verlopen toernooi zeer spannend. Na vijf van de zeven ronden stond Frank de Hoog alleen bovenaan met 5 uit 5, maar achter hem waren er nog een heleboel kanshebbers met 4 uit 5. In de zesde ronde leek Henk Smienk, die in de voorgaande ronde de winnaar van 1992, Arjen Wassenaar, verrassend had verslagen, alle verwachtingen om te draaien door bijna te winnen van de koploper. Op het beslissende moment faalde hij echter waardoor De Hoog op 6 uit 6 kwam en alleen nog maar kon worden bijgehaald door A. Schuytemaker en Grutter, die op 5 uit 6 stonden door overwinningen op Sibbing en Eelco Kuipers.

In de laatste ronde vergooide Grutter zijn kansen op de hoofdprijs door remise te spelen tegen L. van Beek, en verloor De Hoog van Schuytemaker na een zeer spannende strijd. Maar op weerstandspunten bleek De Hoog uiteindelijk toch de toernooiwinnaar te zijn.

De overige prijzen werden als volgt verdeeld: beste speler uit KNSB en Promotieklasse: Frank de Hoog; beste speler uit eerste en tweede klasse: Jan Grims (Promotie); beste speler uit derde en vierde klasse: Eddo Hageman (Promotie); beste jeugdspeler: Hielke Kuipers (Promotie) en beste thuisschaker: S. Westmaas. De extra prijs voor het meeste aantal promoties werd gewonnen door Ronald Perluka (Promotie), die liefst acht pionnen had laten promoveren.

Uiteraard bent u allemaal uitgenodigd om volgend jaar ook weer aanwezig te zijn bij het Vierde Promotie Rapid-toernooi !

Gerhard Eggink

DOCTOR DOCEERT:

XVII. Combinaties.

Waarschijnlijk als gevolg van persoonlijke interesse is mijn aandacht in de voorafgaande stukken steeds op verschillende aspecten van het edele Positiespel gericht geweest. Het wordt tijd dat er ook enige aandacht wordt besteed aan het Combinatiespel. Combinaties horen nu eenmaal bij het Schaakspel. Men moet het toegeven.

Er wordt door systematische lieden wel een indeling gemaakt van schakers in positie- en combinatiespelers. De positie-speler probeert zijn doelstellingen te verwezenlijken langs banen der geleidelijkheid, de combinatiespeler probeert met shockerende dwangmaatregelen zijn doelen te bereiken.

Deze indeling is erg schematisch. Een 'echte' positie-speler zal altijd op mogelijke combinaties moeten letten en hij zal er toch ook regelmatig gebruik van (moeten) maken, of hij dat nu ambiëert of niet. De meer combinatoir ingestelde schaker zal toch echt eerst de positionele grondslag moeten leggen voor zijn gehak, want waar geen zwakten zijn, zijn ook geen zinvolle combinaties.

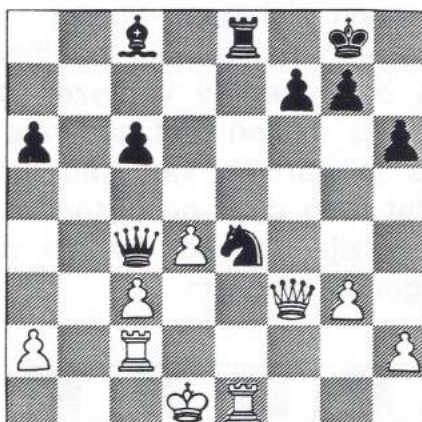
De bovenstaande indeling is dan ook niet meer dan een aanwijzing voor iemands voorliefde en kundigheden. Inderdaad, de begenadigde combinatiespeler die uit het niets winnende combinaties op het bord tovert bestaat niet, al bestaat bij enthousiastelingen uit de onderbond somtijds een andere opvatting. Zelfs de grote Tovenaar uit Riga wist verrekte goed op grond van welke stellingskenmerken en wanneer hij aan het timmeren sloeg..... toveren deed hij beslist niet!

De Joegoslaaf Vukovic heeft eens het hele gebied van offers en combinaties geëxploreerd in zijn "Buch vom Opfer", een boek dat in het Nederlands is vertaald en een bestudering meer dan waard is.

In het onderhavige stukje wil ik enkele simpele, edoch leerzame voorbeelden van de offerkunst geven; voor een serieuze systematiek verwijs ik U naar Vukovic.

De combinaties zoals die allen aanspreken hebben een dwingende kracht. De offeraar heeft een zwakte bij zijn tegenstander ontdekt en maakt daarvan zodanig gebruik dat zijn tegenstander slechts weinig keus gelaten wordt. Zo'n combinatie heeft vaak wat weg van een terechtstelling. Vooral combinaties die gericht zijn op de vijandelijke monarch hebben een magische werking op omstanders en andere lastposten (Combinaties die gericht zijn tegen de *eigen* koning blijven hier buiten beschouwing, maar vormen natuurlijk wel een mooi onderwerp voor een eventueel door Eggink op te starten rubriek).

In het volgende diagram staat de stelling die voorkwam in een partij van de Graaf - de Vries uit de interne van dit seizoen.

Bovenstaande positie is van hoger standpunt natuurlijk volkomen oninteressant: het is wel duidelijk dat Wit niets te hopen en alles te vrezen heeft. "Zie de wind waait door de pionnen", om een bekend oud-vaderlands lied voor de vroege decembermaand te citeren.

Terwijl nu de Vries over zijn zet nadacht werd ik aangeklampt door de jonge Matai die me kwam vertellen dat er combinatorische zaken gedaan konden worden in bovenstaande positie.

Nu was ik echter juist aan het kijken hoe ene Z. Wijx zichzelf in tijdnood meesterlijk aan het opknopen was. Bovendien haat ik die Matai, omdat hij in de zomercompetitie een partij van me meende te mogen winnen. Als ware hij een lastige vlieg sloeg ik hem dan ook van me af met een kort "onzin". Toen nu de zaken bij Z. Wijx hun beslag hadden gekregen en uitsluitend hijzelf de stelling nog de moeite van het bestuderen waard vond, ging ik nog even terug naar de gewraakte partij en zag dat Matai het helaas uitstekend had bekeken. Zijn voorstel was als volgt: afleidingsoffer, lijnruimingsoffer en oprollen met behulp van de zware jongens!

31Lg4!!

32 Dg4x. Pf2+!

Ontkurkt de e-lijn. Wit moet wel meppen, want

33 Kd2 is het niet helemaal na 33..., Dd3+

33 Tf2x. Dd3+

Bam! En nu heeft Wit een acuut probleem. Met de toren naar d2 gaat niet wegens Db1 mat en dus moet volgen:

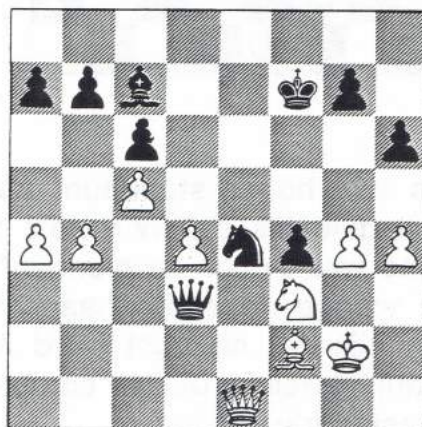
34 Kc1. Te1x+ 35 Kb2. Tb1+ 36 Ka3. Dc3x + en het is gedaan met wits hoge sprongen!

Ik was er stil van en dat komt natuurlijk niet zo vaak voor.

In de partij speelde de Vries overigens 31..., f5 en na 32 Dh5 kwam hij bijtijds op 32..., Pf2+ en won verder als boven aangegeven.

Heren Matai en de Vries, hulde!

Een andere categorie combinaties vormen de positionele offers. Een positioneel offer is een offer waarbij de voordelen positioneel van aard zijn en pas op langere termijn zichtbaar worden. De positionele offeraar neemt in principe een risico. Zijn positionele compensatie moet wel opwegen tegen de materiele verliezen die hij zichzelf toevoegt en dat heeft alles te maken met accurate taxatie. Toch komen simpele positionele offers in partijen van geoefende spelertjes regelmatig voor, zonder dat men daar nu bijzonder van op kijkt. Veel van zulke positionele offers zijn dan ook banale routine. Bekijken we eens het volgende diagram.

Ben Zee kreeg met Wit bovenstaande stelling in een externe wedstrijd - met zijn afgegeven zet alvast uitgevoerd. De brandende vraag van onze Zee was natuurlijk of Wit het vege lijf nog zou kunnen redden. Het team stond namelijk op verlies! Gemeenschappelijke analyse leverde het volgende op.

1..... Dc2 2 a5 om niet nog een pion te verliezen.
2..... Kf6 en de vraag is wat Wit moet doen. Stel dat wit uit de penning over de tweede rij ontsnappen wil, wat dan?
3 Kg1, Df2x+ 4 Df2x, Pf2x 5 Kf2x, h5!

Hier hebben we nu een simpel positioneel offer. Zwart wil met zijn koning de witte stelling binnendringen over f5 en dus moet de witte g-pion even nokken. Er zijn drie opties voor wit.

a) 6 gh5x, Kf5 7 Pg5 (relatief het beste), Ld8 en nu verliezen 8 Pf7, Lh4x+ zowel als 8 Pf3, Kg4 op den duur.

b) 6 g5+, Kf5 7 Pd2, Kg4 8 Pf3, Kh3 9 Ke2, Kg3 is ook dodelijk voor wit.

c] 6 Ph2!, f3! een tweede positioneel offer!

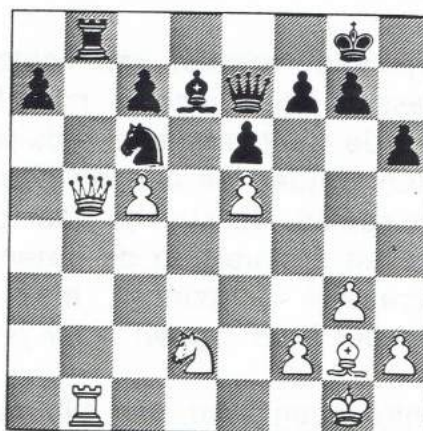
7 g5+, Kf5 8 Pf3x, Kg4 en het is weer afgelopen omdat het witte P op de damevleugel niet afdoende tegenspel kan ontwikkelen.

Dit enkele voorbeeld geeft de werking van het positionele offer aan. Als gezegd, voor de enigszins geoefende speler is dit routine: wendingen als 5...,h5 behoren tot de standaard-trukendoos.

Het is gruwelijk mooi te vermelden hoe het in werkelijkheid ging met deze externe partij. Hij werd inderdaad uitgespeeld. De tegenstander - van een club waarvan ik de naam niet weet en ook helemaal niet wil weten - was op hetzelfde basis-idee gekomen als Zee en ik (Hulde heer tegenstander!).

Alleen laste hij -heel onvoorzichtig- de ruilacties op f2 niet in. Er ontstond een stelling die voor ons Zeetje weliswaar nog altijd verloren was, maar nu dan met extra schwindel-kansen. En Zee truukte, truukte en truukte gelijk een Banninkde partij tot winst. En daarmee wonnen de Onzen de wedstrijd onverhoopt nog! Hulde aan Zee! Hulde vooral ook aan de tegenstander!

Van een ietsje ruiger kaliber is het volgende voorbeeld. Na een inleiding waarover ik in alle talen van de wereld zal zwijgen kwam de volgende positie op het bord in een externe partij Vanheusden - Knuppeltje (dit is vermoedelijk een schuilnaam).

Kijk, dat heb je nou met die onderbondsknuppeltjes: wordt een stuk aangevallen dan gaat men altijd en eeuwig timide aan de kant - als men al gezien heeft dat er iets instaat. Een koel hoofd en een wakkere geest hadden echter besloten tot:

27...,Lc6x! 28 Lc6x, Dc5! en Wit zit met een probleempje. En dat is zwak uitgedrukt, want na het prozaïsche 29 Lf3 (hoopt op 29...,Dc3 30 Pe4, Df3x?? 31 Pf6+ en Wit wint alsnog) De5x kan Wit nog slechts hopen op acute en vooral dodelijke voedselvergiftiging bij de tegenstander.

Immers, de witte stukken werken nu ineens niet meer samen en Zwart heeft een kilo vrijpionnen, die in combinatie met de dame winst vrijwel zeker garanderen. Bovendien, nu pion e5 verwijderd is heeft Wit geen steunpunt meer voor zijn aanval op de zwarte koningsveste.

Zo had Knuppeltje onze man dus gepast van repliek kunnen dienen!

Zo had het in hogere zin gemoeten! Na de laffe, banale en op onderbondsniveau dan ook te verwachten tekstzet staat Zwart echter verloren. Voor de volledigheid en met grote weerzin vermelden we dat Zwart na 28 Lg2. Kg7 29 Pe4. Lc6x (wanhoop) 30 Pf6. h5 31 Tg8+. Kh6 32 Th8+. Kg5 33 f4+ opgaf. (iets beter ware in deze variant nog geweest 32...,Kg7 33 Th7+,Kf8 34 Lc6x.)

Maar de combinatie was van hoger standpunt bekeken dus niet correct. "Men love de moed van Vanheusden!", dacht ik eerst in mijn onschuld en ik vergaf het hem dat hij de weerlegging van de combinatie niet had gezien. Maar toen ik hem bij een latere gelegenheid meedeelde dat er een gat zat in zijn combinatie deelde hij mij doodleuk mee *dat ie dat tijdens de vooruitberekening ook al gezien had !*

Nu zijn er verschrikkelijk veel vormen van lichtzinnigheid in deze wereld. Je kunt twee flessen jonge jenever naar binnen gieten en hopen dat je net niet doodgaat. Je kunt met een Aids-patiënte een mooie boswandeling gaan maken zonder jas aan en hopen dat al die virusjes keurig in het bos blijven spelen. Je kunt je haar drogen in een magnetron en hopen dat het apparaat in de gaten heeft dat je hoofd geen biefstuk is. Allemaal vreselijk lichtzinnig, maar alla.

Maar een combinatie op het bord leggen waar je zelf al lang en breed een gat in ontdekt hebt.....

Ik stel voor dat we Vanheusden voor een tribunaal laten verschijnen. Oom wordt dan openbaar aanklager en Hoorweg wordt rechter - mits hij eindelijk eens goed oplet op wat Oom zegt. De jury zal bestaan uit Breugem -omdat hij niet van combinaties houdt, teamleider Veldhuizen -omdat zijn team de pisang had kunnen zijn en onze voorzitter Breuker -omdat hij vast scherp weet te luisteren naar openbare aanklagers. Meijer wordt klerk -mits hij de openbare aanklager niet censureert. Z.Wijx mag eventueel optreden als getuige-deskundige/ cultureel antropoloog, mits hij schriftelijk belooft tijdens de verhandelingen

uitgebreid uit de doeken te doen dat er culturen zijn waar voor dit soort vergrijpen van alles en nog wat wordt afgehakt.

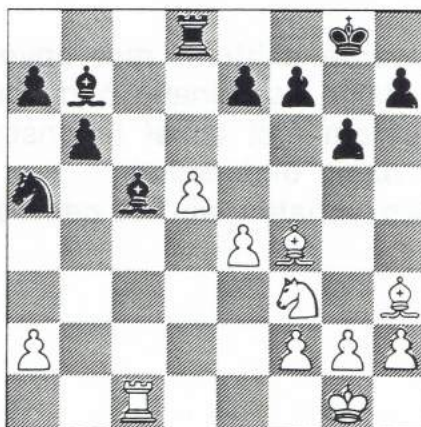
Beuken zullen we die Vanheusden! De uit te delen straf dient een afschrikwekkend voorbeeld te zijn voor eenieder, want ook al heet je tegenstander Knuppeltje, een combinatie waarvan je weet dat ie niet deugt breng je *niet* op het bord! Mijn gedachten gaan in de richting van een ton met spijkers.....

Een ding is wel duidelijk: de positionele offeraar moet er mee rekening houden dat zijn tegenstander het surplus aan hout misschien terug kan geven onder gunstige omstandigheden. Dit maakt een lange-termijn positioneel offer zo listig. In het onderhavige geval was zwarts beste riposte te voorzien geweest, maar er zijn natuurlijk ingewikkelder stellingen denkbaar waarvoor dat niet het geval is.

Er zijn combinaties in alle soorten, maten en gewichten (zie Vukovic). Sommige zijn er op gericht uiteindelijk materiaal te winnen. Men spreekt dan van schijnoffers. Speciaal dan is het wel zaak scherp te taxeren of de ontstane positie met dat extra hout eigenlijk wel zo gunstig is. Een open deur? Absoluut!

Nu kun je dat in je enthousiasme maar al te gemakkelijk vergeten en ik vermoed dat zulks het geval was in het volgende fragment waaraan ik toevallig goede herinneringen bewaar. Mijn (prettige) tegenstander- nog altijd goed voor een rating van boven de 2100- deed dat taxeren niet of althans niet voldoende scherp.....

De volgende positie ontstond na de 31e zet in een pittige laveerpartij (merk Grünfeld, zoals U onmiddellijk ziet wanneer U Ooms leerzame stukjes goed gelezen hebt) Bödicker - Nepveu, Groningen 1992.

Wit is in het voordeel en achtte in de diagramstelling de mogelijkheid aanwezig om zijn stellingsvoordeel tastbaar te laten worden.

32 Lc7, Tf8 33 Tc5x!?, bc5x 34 La5x

De waarheid gebiedt te zeggen dat ik de mogelijkheid van Wit om twee stukken tegen een torentje te winnen pas vlak voor wits 32e zet in de gaten kreeg. Normaal zou dat bij mij een interne zelfhaat-reactie teweegbrengen, maar nog voor Wit de looper op c7 pootte realiseerde ik me dat mijn toren tot een reus gebombardeerd kon worden en dat de witte stelling enige verzwakkingen zou oplopen. De witte a-pion ziet er niet stevig uit en de witte koning staat ook nog eens achter de paaltjes. Oom zag de toekomst dan ook met opgeheven hoofd tegemoet.

34....f5!

Deze zet -een vaak gebruikt wapen in Grünfeld-stellingen- vormt de inleiding tot actief tegenspel waarbij

- a] de witte centrumformatie wordt aangetast,
- b] het witte looperpaar verdwijnt en
- c] de zwarte toren een Beest wordt.

35 Pg5, Lc8 36 ef5x, Lf5x 37 Pe6, Tb8 38 Lf5x, gf5x.

Wit is van zijn looperpaar af en de looper en het paard werken wel samen, maar niet zo goed dat ze de toren de baas kunnen.

39 g3, Tb1+ 40 Kg2, c4 41 Pd4, Kf7 42 Lc3, Tc1 43 Pe2, Tc2 44 Kf3, Ta2x 45 Ke3, Tc2

Ik op mijn beurt kon nu ook weer niet geloven dat Zwart serieuze winstkansen bezat en bracht mijn a-pion - het enige waarmee je op winst zou kunnen spelen - dan ook niet naar voren, maar ging als een lastige horzel aan de looper hangen.

(Inderdaad, het later in de studeerkamer gevonden 45 ...a5 46 Pd4, a4 47 Pf5x, a3 48 d6!, ed6x 49 Pd6x+, Ke6 50 Pc4x, Tc2 51 Kd3, Tf2x = lijkt voornoemde taxatie te bevestigen.)

Het vervolg leert dat Wit in winstzin ook niets wist te bereiken:

46 h3, a6 47 f3, Ke8 48 Ld2, Ta2 49 Lc3, Tc2 50 Le1, Kd7 51 Pd4, Th2 52 Pf5x, Th3x 53 Kd4, e6 54 de6x+, Ke6x 55 Pc3, Th1 56 Lc3, Th3 en op mijn voorstel: 1/2-1/2.

Mijn tegenstander verklaarde achteraf met onverholen spijt dat hij zich wel iets meer van zijn kleine combinatie had voorgesteld; hij had de mogelijkheden van Zwart om met actief tegenspel de balans vrij simpel in evenwicht te houden danig onderschat.

En met deze voorbeelden verlaten wij het gebied der combinaties en offers weer schielijk.

MN

DE WOESTIJN

Als er al een gedeelte van het schaakbord met een woestijn vergeleken kan worden dan is het wel de a-lijn, van a3 tot a6. Haar woeste schoonheid is ooit door een dichter in lyrische woorden gevangen.

*Qa'amiyat Dikakah*¹

Vanuit de hoogte heb ik jou
gezien, Toen ik nog een valk was
en stilstond en bad. Boven je
kilte, je schubben, je schilfers,
Boven je bodem van stenen en
honger, En je grenzen van niets.
Gebarsten, gesprongen, verdeeld
In je huid van woestijnen,
je bedding, Van kiezel, je zand
zonder vee, Ben je voor altijd
geborgten, In de binnenste kluus
van mijn ogen, En bij mij
zul je blijven en wachten
Totdat ik veel eerder verga.

In onderstaande partij had de zwarte dame, na een lange tocht door de onbarmhartige woestijn, via a3 uiteindelijk a6 bereikt. Wit had nu op briljante wijze een diepe beslissing kunnen forceren.

P.A. van Die (LSG) - M. Nepveu
(Zoetermeer, 6-2-93; analyse)

Zie diagram 1. 26.Tf7 Pf6 De enige zet. 27. Lf6! Na 27. Tg7 Kg7 28. Tc1 ontstaat een verwarrende weinig overzichtelijke situatie. 27. gf6 28. Th7 Afdoende lijkt 28. Tc7?!, maar na 28. e5! (28. Da5? Tc5) 29.Dg5 Dg6 slaagt de zwarte dame erin haar gemaal te hulp te snellen. 28. fg5 29.Tc1! Zie diagram 2. 29. Da5 Na 29.Lh7 30.Dg5 Kh8 31. Tc7 Tg8 32. Df6 volgt mat. 30.Th8 Kg7 31. Dh6 Kf7 32.Tc7 Dc7 33.Th7 Lh7 34. Dh7 Kf6 35.Dc7 Zie diagram 3. De dame overheerst de zwarte torens. Wit staat gewonnen.

Hans Meijer.

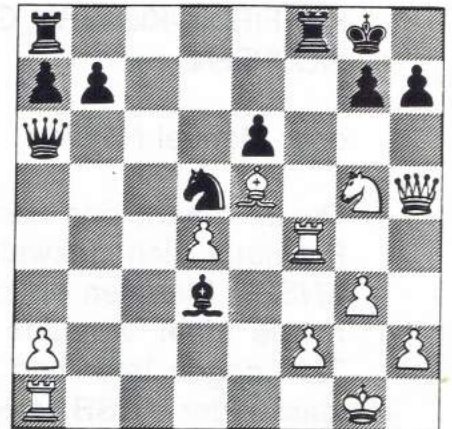

Diagram 1

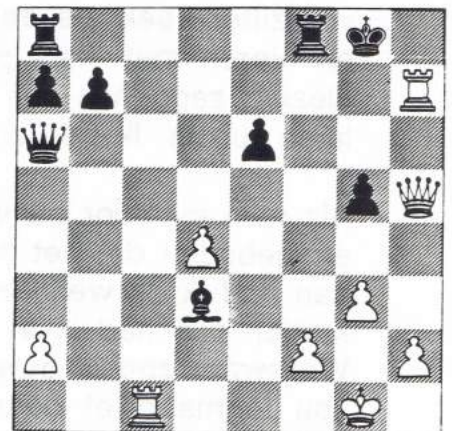

Diagram 2

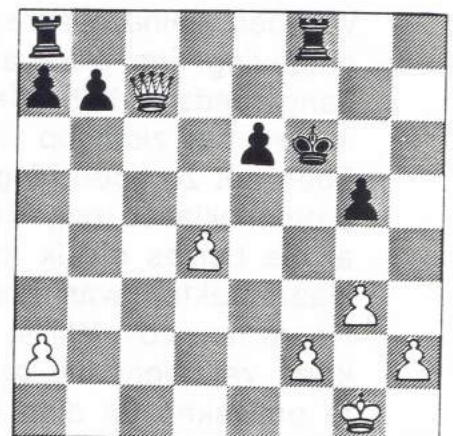

Diagram 3

¹ Al *Qa'āmiyāt ad Dikakah* ligt in Zuid Arabië, vlak boven Yemen. Het is een deel van *Ar Rub' el Khālī* (het lege gebied).

KOFFIEDIK-KIJKERIJ, GRUWELIJKE BESPIEGELING en VERMANENDE WOORDEN.

door Manuel Nepveu

Op 27 maart, des namiddags om zes uur, had het eerste achttal van Promotie zich gekwalificeerd voor een entree in de tweede klasse der KNSB. Bloemen en zoetgevooisde woorden gewerden de spelers en een mooie sfeer vervulde het Dorpshuis.

Tien dagen later had het tweede achttal de kans om zich voor de derde klasse der KNSB te klasseren, bloemen en zoetgevooisde woorden te verwerven en een mooie sfeer te doen ontstaan in het wijkcentrum de Leyens. De kans werd niet gegrepen. Iedereen was bedroefd, de voorzitter keek als een oorwurm en menig speler spoelde zijn hersenen en nieren met liters pils. Slechts een onverlaat kraaide het uit van plezier, zeggende dat hij de heren van het tweede wel een poepje zou laten ruiken. Ik ben zijn naam nu even vergeten.

Als men mij voor aanvang van het seizoen een weddenschap had aangeboden dat het tweede kampioen zou worden van de promotieklasse dan had ik de weddenschap onder hoongelach aangenomen. Ettelijke kratten pils had ik in de ontkenning van die mogelijkheid gestoken. Weliswaar zou ik gewonnen hebben, maar de ongerustheid in mijn hart zou in maart of daaromtrent tamelijk groot geweest zijn. Want, eerlijk is eerlijk, het zag er lang naar uit dat het tweede inderdaad kampioen zou worden. Keer op keer grepen zij hunne tegenstrevers en afgezien van een kleine misgreep tegen een stel boeven uit een gehucht in de omgeving liep alles als een sneltrein. Hoe verwonderlijk toch!

Lang reeds is het geleden dat ik in de promotieklasse moest zuchten en ik heb het zicht op de ware speelzwakte aldaar vermoedelijk verloren. Toen het zo goed ging met het tweede vermoedde ik al dat men in de promotieklasse nog slechter speelt dan ik eerder had gedacht. Want dat al die Luitjes die ik met grof geweld pleeg neer te sabelen daar zoveel klaarmaakten was anders toch wel onverklaarbaar, niet?

Neem nou zo'n Wijks. Als er een onverwachte zet tegen hem op het bord komt versteent hij, om pas een minuut voor de vlag pijnlijk zal vallen te ontwaken uit diep en vruchteloos gepeins. Te laat! En dat terwijl iedere KNSB-speler binnen tien seconden door heeft wat er moet gebeuren. En zo'n Duijffie. Leuke jongen hoor, daar niet van, maar zijn openingsrepertoire he, Hollands met Zwart en zo. Een beetje KNSB-speler kan rustig een boer tegen hem weggeven, want hij piept na veertien zetten zelfs dan nog met een hoog stemmetje om remise..... En wat te denken van die Blankespoor. Dat schaakt als een tandeloos oudje, bedient zich van openingen die zestig jaar geleden nog wel eens

werden gespeeld. Bovendien wint hij nooit: een heel enkele keer verliest zijn tegenstander.

Nee, het is van hoger standpunt bekeken maar goed dat *dit* slome en angstvallige geteisem niet daar terechtkomt waar op het scherp van de snede wordt gespeeld en waar een achteloos weggeworpen boer slechts leiden kan tot pijn, wrede foltering en nederlaag!

Neen, neem dan het eerste achttal. Al jaren zat het grote moment eraan te komen, maar het wachten was op die enkele extra versterking. De gang naar de tweede klasse moest dan gewoon lukken, dat was meer dan zonneklaar!

Als de bovenste helft maar minimaal 50 procent scoort doet een evenwichtige staart de rest. Het is een gouden regel, die ook dit jaar weer werd bewaarheid. Zelfs een Noordhoek, die zich vermoedelijk door de tegenstanders heeft laten omkopen, kon promotie niet tegenhouden. Hij is een geval apart, maar de rest.....

Bannink won gewoon zo'n beetje altijd. Broekman greep bij voortduring het punt, onverschillig of er nu hele of halve zolen tegen hem aantraden; ook een wat al te rondborstige vrouw werd zonder dralen door hem gepakt.

De immer grove Nepveu holde vrijwel steeds met Zwart spelend-bijkans iedere stelling gillend van genot omver. Guppie Kuipers maakte er een sport van om verloren stellingen remise te houden en een enkele keer won hij ook eens gewoon. Al deze lieden scoorden ver boven de vijftig procent.

Meijer, Hoorweg en Wassenaar hadden hun topjaar duidelijk niet en scoorden maar ongeveer vijftig procent. Een vaderlijk gesprek met Oom zal waarschijnlijk hun deel worden.

Maar wat mag het eerste eigenlijk verwachten in de tweede klasse?

Ik heb reeds iemand betrapt op het luid uitspreken van de verwachting dat handhaving in voornoemde klasse gemakkelijk moet zijn. Is dat zo? Dit jaar heeft DD II in een andere derde-klasse nog net even erger huisgehouden dan Promotie I in de zijne. Maar het jaar daarvoor was dit DD-team bij ongeveer gelijke samenstelling met grof geweld de tweede klasse uit getimmerd. Voorzichtigheid is dus geboden met woorden als "gemakkelijk". Veel komt aan op de vorm van de dag en de vorm die een speler in dat seizoen bezit. Ik kan mij voorstellen dat het gebrek aan schaakroutine bij anders niet zo misselijke schakers als Meijer en Hoorweg een duidelijk nadeel betekent.....

Betekent dit alles dan dat Uw scribent het verblijf in de tweede klasse niet ziet zitten? Loopt het hem dun door de broek? Neen, neen en nogmaals neen! Uw scribent waarschuwt slechts voor ongemotiveerd optimisme. Natuurlijk hoeft het verblijf in de tweede klasse geen aangelegenheid van een enkel jaar te zijn, maar er wordt aldaar weer sterker gespeeld en nog sterker zal gelden dat een verloren stelling ook

echt een verloren partij betekent. Schaaktechnische zuiverheid in het spel is dus geboden en scherpte en compromisloze overwinningslust.

Overigens zijn de voordelen die aan een verblijf in de tweede klasse zitten meervoudig.

Allereerst gaat er een goede PR-werking uit van zoiets. Tenslotte bevinden de eerste achttallers zich nu bij de beste 5 a 600 spelers van Nederland en van sommige namen zal een magische werking uit gaan. Zij die naar Zoetermeer immigreren zullen weten tot welke schaakclub zij zich wenden: de knurften gaan naar eh Botdinges, het Neusje van de Zalm komt bij Promotie!

Uit PR-oogpunt was het misschien nog leuker geweest als het tweede zich ook in de landelijke competitie had kunnen mengen, maar je kunt niet alles hebben.

Een tweede positief gevolg van het succes van het eerste en het falen van het tweede is nu dat er een gat valt tussen het eerste en de rest van de club. Ik persoonlijk mag dat wel. Het schakerswereldje is een rasechte klasse-maatschappij, feodaal en hard. Resultaten liegen nu eenmaal niet. Derhalve kunnen de kletspraatjes van sommige tweede-achttallers dat ze wel in het eerste mee kunnen thans met nog wreder hoongelach tegemoet getreden worden. Dat egalitaire gezwam kan meteen onder verwijzing naar de geleverde prestaties als vuige prietpraat aan de kaak gesteld worden. Neen, het is waarlijk niet alleen maar slecht dat het tweede door de mand gevallen is

Oom heeft in een leerzaam stukje over het schaken in de KNSB al eens gewezen op de sociale dimensie. Na afloop van een KNSB-middag wordt bij veel teams gezamenlijk gegeten en worden vervolgens soms nog biertenten opgezocht. Dit is belangrijk voor het saamhorigheidsgevoel. Ik wil er dan ook evenals Oom op wijzen dat althans een eenvoudige geïnstitutionaliseerde maaltijd achteraf -een Chinees is niet duur en kan door elke speler bekostigd worden- overwogen moet worden. De rituelen welke daarbij plaatsvinden -door Oom ooit indringend en zeer accuraat beschreven- zijn ware purgeermiddelen voor de ziel.

Maar het kan zelfs nog anders. Ik herinner me jaren geleden reeds opgemerkt te hebben dat Capellense spelers zelfs al een uur voor de Venijnige Veldslagen samenkwamen en tactieken bespraken en zichzelf oplaadden. In twee jaar tijd zat Capelle in de eerste klasse-en daar zijn ze nog steeds niet weg te branden. Ik wil maar zeggen.

Hoe dan ook, ik wens ons eerste volgend seizoen veel sterkte en wijsheid toe en ons tweede dat het zich met de bescheiden middelen die het heeft toch een plaatsje weet te veroveren in het Schaakwalhalla.

S C H A A K - O D E

Hand in hand schaakkameraden
bord aan bord tegen Botwinnik I
't Vierde team liet het niet bij woorden maar bij daden
een strijdbaar club dan "Promotie" is er geen.

Op 16 februari j.l. werd dit top - duel uitgevochten
wetende dat we om kampioen te worden niet verliezen mochten.
Reken maar dat onze jongens hun mannetje hebben gestaan
misschien zijn er bloed, zweet en tranen aan vooraf gegaan.

Ene Henk Breugem aan het eerste bord gezeten
heeft zich van zijn remise - opdracht aardig gekweten.
Is om zijn remise schuiven en verdedigend spel beroemd
werd door de teamleider een rots in de branding genoemd.

Toen kwam Gerhard Eggink onze Doctor in spé
eerst wist hij zich goed staande te houden aan bord twee.
Maar door een misrekening ging ons scheikundig wonder
ondanks hevig verzet uiteindelijk toch ten onder.

Aan bord drie zat Briggeman een oude rot in het vak
door gedegen spel stak Peter zijn rivaal in zijn zak.
Zijn schaakkwaliteiten werden die avond mogelijk getest
gezien het resultaat doen de oudjes het nog best.

De partij aan het vierde bord was al vooruit gespeeld
ik neem aan dat ook zij zich niet hebben verveeld.
Ik weet niet of het vlot ging of dat ze hebben gezwoegd
Theo Smit heeft een half punt aan de score toegevoegd.

Jo Lipka onze vijfde speler (met snor en baard)
is wat zijn schaakkennis betreft heel wat waard.
Zijn vrouwelijke tegenstander moest om het zo te zeggen
na een wanhopig offensief toch het loodje leggen.

Het zesde bord werd bezet door een zekere Toxopeus
hij had in een vroeg stadium geklaard deze klus.
Intern speelt Max nog niet zoals het behoort
maar in uitwedstrijden heeft hij vier uit vier gescoord.

Aan bord zeven zat onze speler Luuk de Vries
van een stevig robbertje schaken is hij echt niet vies.
Hij kon blijkbaar niet aan het spel van de ander wennen
daarom moest hij in zijn rivaal zijn meerdere erkennen.

Henk Smienk de hekkensluiter van ons team
speelde een evenwichtige partij, misschien ook wel subliem.
Hij deelde het punt omdat het zo nauw niet meer stak
maar bij doorspelen had hij de winst in zijn zak.

Al met al is het aan het achttal borden
een eindstand van $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ voor ons geworden.
Een mooi resultaat om op terug te blikken
in de speelzaal was het warm en bijna om te stikken.

De stille kracht.

DE WEGEN VAN HET TWEEDE

Het gaat goed met het tweede. Die conclusie mag na 7 externe wedstrijden worden getrokken. In deze wedstrijden zijn 11 matchpunten behaald en 33,5 bordpunten. Met nog 2 wedstrijden op het programma zijn er al 3 matchpunten meer gescoord dan in het vorige seizoen. Niet verkeerd dus. Toch mag het tweede de twijfelachtige eer met zich meedragen het **enige** Promotieteam te zijn dat tot dusver een wedstrijd heeft verloren. Nu is het op zich al een fenomeen dat in dit 40-jaar-jubileumjaar ineens alle Promotieteams onoverwinnelijk lijken te zijn. Wat zeg nu zelf, dat is toch bijna een onwerkelijke situatie. Maar daarom niet minder leuk.

Laat ik allereerst in vogelvlucht de prestaties van het tweede tot nog toe de revue passeren. In vergelijking met vorig seizoen is het team op 3 plaatsen gewijzigd. Jan Smit, Henk de Jongh en Hemmo ter Hoor zijn om uiteenlopende redenen niet meer van de partij. In hun plaats zijn verschenen de onberekenbare Wendel Wijks, routinier Jan Blankespoor en 'the wizard' Harry Boerkamp. Als publieksteam is het tweede er daarmee zeker interessanter op geworden.

De eerste wedstrijd thuis tegen het Naaldwijkse Schaakmat 1 bracht een verheugende 5,5-2,5 overwinning. Vers in het geheugen lag nog de 5-3 nederlaag van vorig jaar. Vervolgens werd het altijd lastige HSV 1 met 5-3 aan de kant gezet. Ook hier was vorig jaar met 5-3 van verloren. Opvallend aan deze wedstrijd was de partij van Harry Boerkamp op de stand 4-3. Gedurende een lange periode zat hij tegen een moeizame stelling aan te kijken. Zijn tegenstander had echter al veel bedenktijd verbruikt en uiteindelijk ontstond een waar tijdnoodspektakel. Aalglad wist Harry zijn tegenstander te foppen en daarmee de winst veilig te stellen. De uitwedstrijd tegen SIO 1 bracht een 4,5-3,5 overwinning. Lange tijd zag het er naar uit dat er een grotere zege zou gaan komen, maar helaas wist Jan Blankespoor een fraai opgezette aanval niet af te ronden en ging de partij zelfs nog verloren. Alles hing af van 2 afgebroken ^{partijen}. Jan Kalkwijk heeft zijn afgebroken partij al in clubblad 41-3 uiteengezet. De cruciale stelling was die van Jack Duijvesteijn. Met zwart stond hij duidelijk beter in een toreneindspel, maar niemand - behalve Jack zelfde - geloofde dat bij arbitrage een winstclaim zou worden gehonoreerd. Teamcaptain Henk Luitjes bood dan ook een 4-4 uitslag aan, hetgeen door SIO werd afgeslagen. Waarschijnlijk met het idee dat de partij van Jan voor hen gewonnen zou zijn, hetgeen niet het geval bleek te zijn. Toch wel onverwacht werd Jacks winstclaim toegewezen en won het tweede ook deze wedstrijd: 4,5-3,5.

Een zelfde situatie ontstond tegen het uit de KNSB gedegradeerde Ooievaar 2. Dit team is toch danig verzwakt en zal geen enkele rol van betekenis kunnen spelen in de strijd om de bovenste plaatsen. Ondergetekende brak als enige af in een stelling met een pion meer. Al ver voor het afbreken had deze partij in winst moeten worden omgezet, maar in tijdnood werd het toch nog lastig. Zo lastig dat bij arbitrage de stelling remise werd gegeven. Daarmee verspeelde het tweede zijn eerste punt : 4-4.

De ongeslagen status in uitwedstrijden bleef op 4 januari 1993 gehandhaafd. Wat een verschil met het vorige seizoen! Toen werd alleen de laatste uitwedstrijd gewonnen. En als dat niet gebeurd was, was zelfs het doek voor het tweede in de Promotieklasse gevallen. Zelf was ik op 4 januari niet van de partij. In de verloskamer van 't Lange Land had ik hele andere dingen om mijn aandacht op te vestigen. Een dochter bijvoorbeeld. Met 3 invallers leverde het tweede ook een klein wondertje af, want uit winnen bij RHC 1 met 5,5-2,5 mag gezien worden. De invallers allemaal uit teams die niet meer gewend zijn om te verliezen deden inderdaad van zich spreken. Alleen rees de vraag: waar was Wendel?

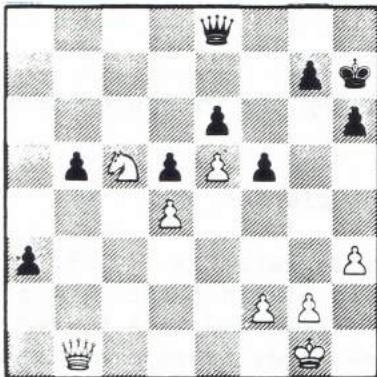
En toen kwam de 6e wedstrijd. U begrijpt het die sla ik liever over, ware het niet dat Edgar H. Kriggen de historische nederlaag van het tweede gemeend heeft te moeten vastleggen voor het nageslacht. Ik geef de feiten. Promotie 2 - Scheve Toren 1 3-5. Maar er is nog hoop. Het tweede is zelfs nog springlevend!

Want wat gebeurde er. Uit tegen de reserves van Scheve Toren moest flink uitgehaald worden om het bordpuntensaldo flink op te vijzelen. Op papier zou dit mogelijk moeten zijn omdat Scheve Toren slechts 3 matchpunten had. Niets is zo gevaarlijk als het onderschatten van de tegenstander. Het is trouwens opmerkelijk hoe dit team de Promotieklasse is binnengewandeld. De spelers van het 3e van vorig jaar zullen nog een wrange smaak in de mond krijgen als hun wedstrijd uit de

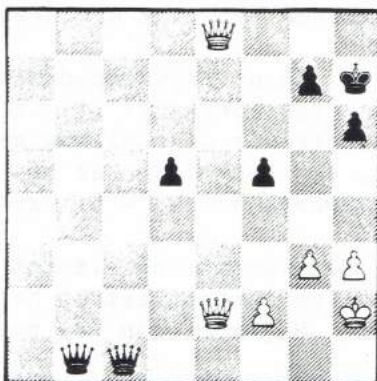
eerste klasse HSB van het vorig jaar voor het voetlicht wordt gehaald. Aanvankelijk won Promotie met 4,5-3,5 maar later werd dit gecorrigeerd naar 3,5-4,5 omdat een niet gerechtigde speler was opgesteld. Deze winst bezorgde Scheve Toren de promotie.

De wedstrijd verliep zeer voorspoedig. Na 6 partijen was de voorsprong 5-1. De enige partij waarin een niet geheel logische uitslag ontstond was die van mijzelf. Na een rustige Franse opening leidde een ernstige fout tot een gedwongen stukoffer. Bij een correcte verdediging zou zwart er maar 1 pion voor terugkrijgen. Wit speelde echter nogal aarzelend en verloor een tweede pion. Na wits 31e zet was de volgende stand bereikt:

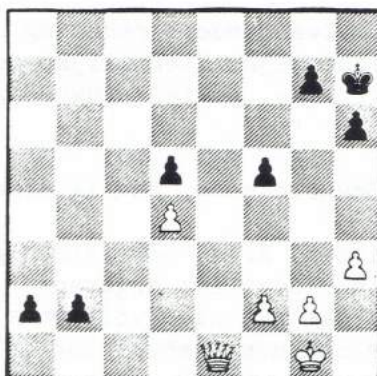
J. de Raaf - N. Peerdeman
Pijnacker, 19-2-1993
Promotieklasse, 2e bord

Onder druk van de klok sloeg wit een andere, zeer giftige pion: 32. **Pxe6 a2** 33. **Da1** - Na 33. **Dxf5+ Kg8** loopt pion a2 door - 33. ..., **Da3** Wit verzuimt de knock-out uit te delen. Na 33. ..., **Da4** is de manoeuvre **Da4-b3-b1** of **Da4-c2-b1** niet meer te verhinderen. Na de gespeelde

Stelling na 42. ..., **Dfc1**

Slotstelling na 40. ..., **b2**

Wit heeft zwarts pionnen op de damevleugel al redelijk ver laten komen. Zwart speelde nu het verrassende 31. ..., **Da8** met de bedoeling 32. **Dxb5? a2** 33. **Pb3 a1D+** 34. **Pxa1 Dxa1+** en zwart wint pion d4 met een gewonnen eindspel. Pion b5 is behoorlijk giftig. Een andere mogelijkheid is 32. **Pb3 a2** 33. **Da1 Da3** - dreigt 34. ..., **Dxb3** - 34. **Pc1 b4** en opnieuw wint zwart omdat wit pion a2 niet kan veroveren (35. **Pxa2 b3**). Indien 33. **Db2 Da4** 34. **Pa1 Dd1+** en 35. ..., **Db1** wint. Op bv. 33. **De1** komt 33. ..., **Da3** en de dreiging **Dxb3** zorgt er steeds voor dat de zwarte dame b1 bereikt met winst. Wit raakt in problemen door een zwarte pion op a2 toe te laten.

De beste indruk maakt daarom voor wit 32. **Da2**. Na bv. 32. ..., **b4** 33. **Pb3** komt zwart niet verder. Een dameuitval naar b2 kan door wit met **Dxb2** en **Pd2** worden beantwoord, waarna wit zelfs wint.

34. **Pc5 b4** 35. **e6** Een fraaie wending zou het spel hebben kunnen krijgen als wit 35. **Pd3** had gespeeld. De bedoeling is dan om met de eigen e-pion tegenspel te krijgen. Het verloop is praktisch geforceerd: 35. ..., **Dxd3** 36. **Dxa2 Dd1+!** - een belangrijke finesse, het is van belang dat de witte koning op h2 staat als zwart op d4 slaat - 37. **Kh2 Dxd4** 38. **De2** - gedwongen, zwart haalt de winst nu fraai binnen: 38. ..., **b3** 39. **e6 b2** 40. **e7 b1D** 41. **e8D Df4+!** - nog een subtiel schaak - 42. **g3 Dfc1!** en wit gaat mat of verliest een hele dame. Deze uitzonderlijke stand verdient een diagram.

35. ..., **b3** 36. **Pd3** De enige verdediging tegen de dreiging 36. ..., **b2**. 36. ..., **Da6!** Nu volgt op 37. **Pb4**, **Pc5** en **Pc1** beslissend 37. ..., **b2**. Na 37. **Pb2** staan de witte stukken wel heel erg ongelukkig zoals blijkt uit 37. ..., **Dxe6** en wit kan niet voorkomen dat de zwarte dame naar b1 komt. 37. **e7** Offert het paard voor een vrijpion. In wederzijdse tijdnood zou zo'n zet zwart nog in paniek kunnen brengen. 37. ..., **Dxd3!** 38. **e8D Db1+** 39. **De1 Dxe1+** 40. **Dxe1 b2!** en hier gaf wit zich gewonnen. Hij kan niet voorkomen dat beide zwarte pionnen promoveren. Een niet alledaagse positie zoals uit het diagram blijkt.

Uiteindelijk werd de einduitslag van de wedstrijd 6-2. Later bleek dat concurrent Rijswijk 1 een steek had laten vallen waardoor het tweede nu gedeeld eerste staat. Alles is nog mogelijk.